

ELG IRG MOSQUETERS

PERSONATGES (per ordre d'aparició)

Mosqueter 1:

Mosqueter 2:

Mosqueter 3:

Soldat 1:

Soldat 2:

Soldat 3:

Soldat 4:

Hostaler:

Planxet:

Comtessa de Winter:

Kitty:

Robert:

Charles:

D'Artagnan 1:

Treville:

Athos:

Porthos:

Aramis:

Constance:

Rochefort:

Richelieu:

Rei Lluís XIII:

Reina Anna:

Duc de Buckingham:

D'Artagnan 2:

ESCENA 1ª

(El teló s'obre i representa els carrers de París. Passegen mosqueters, soldats, l'hostaler, en Planxet, la comtessa i la Kitty.)

Hostaler/a: A principis del segle XVII París ja era una de les ciutats més important d'Europa. De fet, pels francesos era el centre de l'univers. I fins aquí arribaven persones de tot arreu, algunes per treballar, i d'altres per gaudir de la seva grandesa.

(Apareixen en Robert i en Charles, els dos soldats anglesos, amb un mapa a les mans.)

Robert: Que no Charles, que no és per aquí... Ja ens hem tornat a perdre!

Charles: No és culpa meva, Robert... És aquest mapa que no hi ha qui l'entengui! Estan tots els noms en francès!

Robert: I en què vols que estiguin escrits els noms dels carrers? En llatí clàssic?

Charles: Ja m'he quedat una altra vegada sense fer una foto a la Torre Eiffel.

Robert: Charles, les càmeres de fotos encara no s'han inventat. I falten 200 anys perquè neixi el senyor Eiffel!

Charles: Ai Robert, tu sempre tan perfeccionista... Ni que fossis anglès!

Robert: Xxxxxt! Calla ruc! Que vols que ens descobreixin? Ningú ha de saber qui som ni que estem en missió secreta!

Charles: Tens raó... Vinga, come on! *(En Robert es desespera i surten d'escena.)*

Comtessa de Winter: Són aquell parell d'allà, Kitty. No poden enganyar ningú. Sense cap mena de dubte, són els espies del duc de Buckingham.

Kitty: I creu que estan aquí per algun motiu?

Comtessa de Winter: Segur que sí. Deuen estar estudiant el terreny per preparar la seva vinguda.

Kitty: El duc de Buckingham vindrà en persona a París? No és molt arriscat?

Comtessa de Winter: Moltíssim, i més si nosaltres l'estem esperant. Va, no els perdis de vista!

Kitty: Sí, comtessa.

(La Kitty marxa al mateix moment que entra en d'Artagnan que està buscant el palau dels mosqueters. Tothom a qui pregunta li diu una direcció diferent.)

D'Artagnan: Bon dia tingui senyora...

Comtessa de Winter: Aparta't del meu camí, pagesot pudent! *(I marxa d'escena)*

D'Artagnan: Perdoni, senyor... Que em podria dir on és el palau dels mosqueters del rei?

Soldat 1: El palau dels mosqueters, dius? Cap allà, mocós, cap allà... No té pèrdua!

D'Artagnan: Perdoni, senyor... El palau dels mosqueters és per aquí, oi?

Hostaler/a: El palau dels mosqueters? No, no, per aquí no! Vas en direcció contrària! És per allà, noiet...

D'Artagnan: Escolti, senyor... No sap pas per on cau el palau dels mosqueters?

Soldat 2: I per què hi vols anar? Què se t'hi ha perdut, allà?

D'Artagnan: Porto una carta pel seu comandant, el senyor de Tre...

Soldat 2: Para el carro, noi. No m'expliquis la vida, que no tinc tot el dia. És per allà!

D'Artagnan: Primer cap a aquí, després cap a allà... no sé si hi arribaré mai! Escolti, vostè és un mosqueter veritat?

Mosqueter 1: Ho has endevinat, noi. Tens molt bona vista. De cervell ja en tinc dubtes... Digue'm, què vols?

D'Artagnan: Estic buscant el palau del cos de mosqueters. Busco el senyor de Treville.

Mosqueter 1: El Palau és aquí al costat, no trigaràs més de dos minuts en arribar-hi... És aquell tan gros que es veu allà al darrere.

D'Artagnan: Gràcies, senyor, moltes gràcies!

(En d'Artagnan marxa corrents i els que estan a l'escenari canten)

SIGUEU BENVINGUTS

Sigueu tots benvinguts
l'obra acaba de començar
gràcies per ser aquí avui
esperem que us agradi molt.
És la història d'un noieta
que vol ser un gran mosqueter
de seguida veurà que això molt li costarà.

Surt el primer raig de sol
comença ja un dia nou
les botigues obren portes
i els carrers s'omplen de gent
em sembla que aviat a París
es viurà una aventura emocionant.

Sigueu tots benvinguts...

A la cort tenim un rei
que no està ben aconsellat
les intrigues a palau
són uns secrets molt ben guardats
a veure si algú pot fer que tots visquem
ben tranquils i sempre en pau.

Sigueu tots benvinguts...

ESCENA 2ª

(En Treville, cap dels mosqueters, està parlant amb Athos, Porthos i Aramis)

Treville: Sembla mentida... Com podeu ser tan irresponsables? Us vaig demanar que seguíssiu la comtessa de Winter per tot arreu, i ara em dieu que no sabeu on és?

Aramis: Li demano infinites disculpes, senyor, però és que havia de comprar uns mitjons nous perquè se m'han foradat tots els que tenia.

Athos: Jo el vaig voler acompanyar perquè encara no sap anar sol a comprar. Sempre es fa un embolic amb el canvi i l'enreden a totes les botigues... Me'n recordo una vegada que...

Treville: Calla Athos, per favor! I tu, Porthos, què... Quina excusa tens?

Porthos: És que em vaig quedar adormit i no vaig sentir el gall. Ja sabeu que sóc una mica dur d'orella.

Treville: Si anessim a dormir d'hora enlloc de veure fins tard el programa "Eufòria a Versalles"...

Porthos: És que era la final, senyor de Treville...

Aramis: Va ser ahir la final? Ostres, me'n vaig oblidar!

Athos: Qui va guanyar, segur que en Paté de Foie, és qui canta millor.

Treville: Prou de paté! La veritat és que en Richelieu està desplegant tots els seus espies per la ciutat, i deu ser per algun motiu. I la comtessa de Winter va ser vista l'altra dia a la vora del Sena. Si ella està aquí, és que alguna de grossa s'està maquinant.

(Entra el mosqueter 3)

Mosqueter 3: Senyor de Treville, hi ha un pagerol aquí fora que el vol veure. Diu que porta una carta de recomanació.

Treville: Deu ser un altre aspirant a mosqueter. A veure si és més responsable que vosaltres. Fes-lo passar.

Mosqueter 3: Sí, senyor.

(El mosqueter 3 marxa i entra en d'Artagnan)

Treville: I vosaltres tres, que sigui l'última vegada que no compliu les ordres. Busqueu la comtessa i no li perdeu els ulls de vista. Però vigileu, ja sabeu que és molt perillosa.

(Marxen els tres mosqueters mig rondinant)

Treville: I bé, m'han dit que demanaves per mi. Què és el que vols?

D'Artagnan: Senyor de Treville, vinc de molt lluny per ser un mosqueter del rei, senyor.

Treville: Ah sí? Creus que pots arribar a ser com un d'aquests tres que acabes de veure?

D'Artagnan: És clar, senyor. I pel poc que he sentit, crec que faria la feina sense queixar-me gens, no pas com ells.

Treville: Ves amb compte amb el què dius. Aquests tres mosqueters que has vist són Athos, Porthos i Aramis, els millors espadatxins al servei del rei de tota França.

D'Artagnan: De debò? Eren ells tres? No els havia reconegut dels nervis que tinc! Són els meus ídols! Tinc l'habitació plena de pòsters seus... Uaaaaa...

Treville: Mira noi, ves a baix, i presenta't al caporal. Ell et donarà les instruccions a seguir per ser un cadet dels mosqueters.

D'Artagnan: Gràcies, senyor, no se'n penedirà.

(Surt d'escena i es creu amb la Constance, amb qui s'intercanvia la mirada)

Treville: Benvolguda Constance, en què la puc servir?

Constance: Senyor de Treville, m'envia la reina. Necessitem la vostra ajuda.

Treville: Pot comptar amb nosaltres pel què vulgui, ja sap que nosaltres som fidels a la reina.

Constance: Puc demanar també discreció total?

Treville: Pot comptar-hi.

Constance: Com molt bé sap, la relació que té el nostre regne amb Anglaterra és vital per la pau a Europa. La reina té un pla per assegurar que aquesta pau duri molts anys, però sabem que el primer ministre no ho veu igual.

Treville: Vingui per aquí, anem a un lloc segur. Fins i tot aquí les parets tenen orelles.

(Marxen de l'escenari, i apareix en Porthos parlant amb els mosqueters 1 i 2.)

Mosqueter 1: A mi em sembla que guanyarà el Lió per 3 a 0. No, no, per 4 a 0.

Mosqueter 2: Vols dir? Jo crec que mentre els entreni *monsieur Benzemé* no tenen res a fer. És un patata!

Mosqueter 1: Tu què creus, Porthos? Has fet la porra del derbi?

Porthos: El què? Ai, mireu, a mi, aquest esport em fan venir ganes de dormir.

Mosqueter 2: Compte!

(En d'Artagnan apareix corrents i xoca amb ell.)

Porthos: Que no veus per on vas, gamarús?

D'Artagnan: Perdoni senyor, no l'havia vist. És que estic molt emocionat...

Porthos: Doncs ara ja m'has vist, tros d'enciam "emocionat". Et reto a un duel. Demà a les 12 del migdia, darrere el palau.

D'Artagnan: Allà estaré, no pateixi.

(En Porthos marxa i apareix Aramis, cordant-se la sabata. En d'Artagnan es gira i xoca amb ell.)

Aramis: Però, què fas, ximplet? Una mica més i em fas malbé les meves ungles!

D'Artagnan: Home, perdona, no n'hi ha per tant...

Aramis: Però què t'has cregut? I a sobre parlant-me de tu, quan no fa ni vint minuts que ets aquí!
T'ensenyaré com has de parlar amb més respecte demà a la una darrere el palau.

D'Artagnan: No hi faltaré pas, soc home de paraula!

(Marxa Aramis i apareix Athos amb el mosqueter 3)

D'Artagnan: Ostres, com puc ser tan capsigrany? Com puc batre'm amb ells? En què estic pensant? Si són els millors mosqueters de França... Acabarà aviat la meva aventura a París...
Redimonis, ja no recordo ni on havia d'anar ara...

Athos: Has vist, amic, aquell pagès està parlant sol...

Mosqueter 3: Es deu haver escapat del manicomi de les afores. Haurem de dir que posin més vigilància a les muralles, que ara entra qualsevol a la ciutat.

D'Artagnan: Podrien ficar-se en els seus assumptes, no creuen?

Mosqueter 3: Ep, nano! Que no saps qui és ell?

D'Artagnan: I vosaltres, sabeu qui soc jo?

Athos: Quin malcarat! M'ho explicaràs demà a la una darrere el palau, què et sembla?

D'Artagnan: Perfecte! Ai, no! No podria ser cap a les dues?

Athos: A les dues serà. I que no se't passi pel cap arribar tard, que vull anar a dinar a casa.

D'Artagnan: No pateixi, no... que quan vostè arribi jo ja farà estona que hi seré...

(Deixen en d'Artagnan sol. Compta amb els dits fins a tres.)

D'Artagnan: Estic perdut.

ESCENA 3ª

(L'escenari és l'interior del palau reial. En escena hi ha en Richelieu, en Rochefort i els quatre soldats.)

Rochefort: Senyor primer ministre, hem de trobar la manera de desfer-nos dels mosqueters per sempre més.

Richelieu: Ja ho sé, Rochefort, ja ho sé. Però també sé que el rei confia molt en aquests soldadets, mentre que als nostres homes només els fa servir per fer maco. I mira que són lletjos, pobrets...

Soldat 1: No ho entenc. L'aspecte extern no té res a veure amb la destresa que tenim en la nostra feina.

Soldat 4: Amb tots els respectes, senyor. L'important no és la nostra bellesa exterior, sinó la força dels nostres braços.

Soldat 2: I les ganes que tenim d'esclafar els mosqueters! Són uns creguts, van amb uns aires de superioritat que em posen dels nervis.

Rochefort: No falteu al respecte al primer ministre. Té motius per estar preocupat.

Richelieu: Exacte, però el problema no són els mosqueters, sinó el rei! Ell i la seva dona. Són ells dos a qui hem de destruir.

Rochefort: Això encara és més difícil que eliminar els mosqueters! I cal anar amb compte, ens podrien acusar d'alta traïció!

Richelieu: I amb molt de compte anirem, ja ho veuràs... Soldat, és l'hora, fes-les passar!

(Marxa el soldat 3 i torna a entrar amb la comtessa i la seva criada).

Soldat 3: La comtessa de Winter i acompanyant!

Richelieu: Estimada comtessa, quines notícies em porteu d'Anglaterra?

Comtessa de Winter: Em penso que molt bones, senyor primer ministre. El duc de Buckingham ha marxat del seu castell.

Richelieu: I perquè haurien de ser bones aquestes notícies? Potser ha anat al seu palauet d'estiu.

Comtessa de Winter: Segons m'han informat, en aquests moments es troba a París, d'incògnit, buscant un moment per trobar-se amb la reina.

Richelieu: Fantàstic, milady, fantàstic. Ha arribat el moment que tant desitjàvem!

Rochefort: No veig encara quin profit en podem treure de tot això.

Richelieu: Mira Rochefort, ja deus conèixer la Kitty, la criada de la comtessa. Bé, de la comtessa fins avui, perquè li hem trobat una nova feina, no és així?

Kitty: Efectivament, primer ministre. Estic preparada per tenir a partir de demà una nova mestressa.

Rochefort: Una nova mestressa? Ja no treballarà per vostè, comtessa?

Comtessa de Winter: I tant que sí, però no a casa meva. La Kitty és una nova criada de la reina, i ens anirà informant de tot el què passi en el palau.

Richelieu: D'aquesta manera, quan el duc de Buckingham aparegui per allà, de seguida ho sabrem, veritat?

Kitty: Sí, senyor. M'assabentaré de tot el què passi, i m'ho faré venir bé perquè la reina en cap moment desconfiï de mi.

Rochefort: Una espia a palau... Aquesta és una idea molt bona! I per nosaltres, quines són les vostres ordres, senyor? Què hem de fer?

Richelieu: Els soldats i tu us heu d'encarregar dels mosqueters. No volem que fiquin el nas en els nostres assumptes i que ens descobreixin els plans. Els has de mantenir ben allunyats!

Rochefort: Així ho farem! Ho heu sentit, nois?

Soldat 3: Per fi una mica de moviment per entrenar els músculs, ja era hora!

Soldat 2: Això d'estar només quietos i vigilant portes és ben cansat!

Soldat 1: Jo tinc una idea que potser ens pot servir per desprestigiar els mosqueters.

Rochefort: Explica't.

Soldat 1: Sabeu aquella esplanada que hi ha darrere el seu palau?

Soldat 4: La dels duels?

Richelieu: Els duels estan prohibits per llei!

Soldat 1: Exacte, però tothom sap que cada dia allà hi ha algun o altre enfrontament.

Soldat 3: Tard o d'hora hi haurà algun mosqueter involucrat, i el podrem denunciar al Tribunal Suprem, els hi encanta la desobediència...

Rochefort: Doncs no perdem més temps, anem-hi!

(Marxen Rochefort i els soldats)

Kitty: Jo també aniré tirant per preparar-me per la meva missió a palau.

Comtessa de Winter: Perfecte, Kitty.

Richelieu: Tot està sortint a la perfecció.

ESCENA 4ª

(A l'escenari hi ha en Porthos. Arriba en d'Artagnan.)

Porthos: Em pensava que ja no vindries, noieta. Estan a punt de ser les dotze i no suportem la gent impuntual.

D'Artagnan: Soc un home de paraula, jo, senyor Porthos. El meu honor és indiscutible.

Porthos: Em caus bé, però les teves paraules no et salvaran pas. Has portat els teus padrins?

D'Artagnan: Padrins? Miri...és que vaig arribar ahir mateix a París i encara no he conegut a ningú.

Porthos: Vas arribar ahir? Quina mala sort... ahir el teu primer dia, i avui l'últim. Ah, mira, per allà ve un dels meus, de padrí.

D'Artagnan: Ostres, no pot ser! És aquell d'allà?

(Entra en escena l'Aramis)

Aramis: Caram, caram... mireu qui hi ha per aquí... Has arribat una hora abans de la nostra cita, noi. Mentre esperem, faràs d'espectador d'un altre duel. Porthos! On és el teu contrincant? T'ha deixat plantat?

Porthos: Aramis... és ell, el meu adversari.

Aramis: Però... com dius? Si aquest és el poca-solta amb qui m'he de batre d'aquí una hora!

(Entra l'Athos.)

Athos: Ei, no pensàveu començar abans que arribés, oi? Què són aquestes cares de sorpresa? Home... mira qui hi ha... vols avançar l'hora del nostre duel?

Porthos: No pot ser veritat...

Athos: Què passa?

Aramis: Aquest marrec... perdona, com et dius, insensat...

D'Artagnan: Em dic D'Artagnan, vaig arribar ahir de la Gascunya per poder ser un...

Porthos: Aquest noi és qui s'ha de batre amb mi ara, i resulta que també té un duel amb cada un de vosaltres.

Athos: De debò? Però com és possible tanta inconsciència? Els adolescents d'avui en dia no pensen gens. Espero que els del futur siguin més assenyats.

(Tots tres es queden mirant en d'Artagnan)

D'Artagnan: Bé... mireu... és que... no sé què dir... tot va anar tan ràpid...

Porthos: Bé, és igual, no cal que diguis res... Total, d'aquí uns minuts seràs mort... Mira, ara em sap greu i tot, ves per on... Però va, vinga, comencem i enllestim d'una vegada.

Athos: Mira Aramis, nosaltres no caldrà que ens embrutem les mans.

Aramis: Millor, amb la prohibició dels duels que va dictar el ministre Richelieu, més val anar ràpid i que no ens enxampin.

(En Porthos i en d'Artagnan comencen el duel, però Porthos no aconsegueix desarmar-lo. Aramis i Athos se'n riuen.)

Aramis: Què, Porthos, que no pots amb ell?

Athos: Em sembla que el nostre amic pagès a més de parlar també sap fer anar l'espasa.

Aramis: Cada vegada em cau millor.

(Apareixen en Rochefort amb els soldats.)

Soldat 1: Ho veu senyor? Sabia que si veníem per aquí, tard o d'hora recolliríem algun fruit.

Soldat 2: Més aviat recollirem pomes podrides. Veieu qui són els que estan allà lluitant?

Soldat 4: Però si són Athos, Porthos i Aramis! No m'ho puc creure...

Soldat 3: Els millors mosqueters del rei! I un d'ells està abusant d'aquell ximple.

Rochefort: Pensava que era una bona idea, sí, però això és molt millor del què em podia imaginar.

Soldat 4: Detenir aquests tres per saltar-se la llei pot ser el cop definitiu per eliminar tot el cos de mosqueters per sempre!

Soldat 1: Anem a per ells, a què esperem?

(S'acosten als duelistes.)

Rochefort: Quedeu detinguts per ordre d'en Richelieu. Ja sabeu que els duels estan prohibits.

Soldat 3: L'heu ben espifat, mosqueters. Rendiu-vos ara mateix!

Soldat 2: Tu, noi! Has estat de sort. Marxa d'aquí i no et passarà res. *(En D'Artagnan s'aparta però no se'n va.)*

Athos: Va, veniu-nos a buscar, gossets...

(Comencen a lluitar. Aramis amb Rochefort, Porthos amb els soldats 1 i 2 i Athos amb els soldats 3 i 4. En un moment donat, en Rochefort és a punt de vèncer, però D'Artagnan ho evita i començant a

lluitar. Els soldats van marxant a mesura que els desarmen fins que lluiten només en d'Artagnan i en Rochefort. El primer li treu l'espasa i li clava un cop de peu al cul. En Rochefort també marxa. Els mosqueters riuen molt.)

D'Artagnan: Què passa, nois? Què és el què us fa tanta gràcia?

Aramis: Acabes de donar una lliçó a la mà dreta del primer ministre de França.

D'Artagnan: Ostres... Espero que no s'hagi enfadat massa... Senyor Porthos, continuem el nostre duel, ara?

Porthos: Però què dius, noi! A partir d'ara, D'Artagnan, ets dels nostres. Un per tots, i tots per un.

(Ajunten les espases al mateix moment que apareix el rei amb el mosqueter 2.)

Rei Lluís XIII: Algú em pot explicar perquè m'acabo de creuar amb uns soldats de Richelieu corrent i parlant de duels prohibits? Què se suposa que ha passat aquí?

(Els quatre s'agenollen davant del rei.)

Athos: Majestat, deixeu-me que li expliqui...

Rei Lluís XIII: No, Athos, no vull que m'expliquis res de res. Ara mateix convocaré al capità de Treville perquè em doni explicacions de tot plegat. Tornem a palau!

(El rei i el mosqueter donen mitja volta. El mosqueter 2 es queda un segon.)

Mosqueter 2: A qui se li ocorre organitzar una trifulga com aquesta a l'hora del passeig matinal del rei? En Treville us matarà. Espero no quedar-me sense feina per culpa vostra.

(El mosqueter 2 marxa.)

Aramis: Ara sí que l'hem feta bona. Crec D'Artagnan, que al final sí que seran les teves últimes hores a París.

Porthos: Com a mínim, i si estem de sort, ens esperen uns dies a la presó.

D'Artagnan: No ho entenc, si només ens hem defensat quan ens han atacat.

Athos: Sí, D'Artagnan, però hi ha en joc una lluita interna entre el ministre Richelieu i el nostre capità. I crec que no hem ajudat massa amb aquest conflicte. Va, anem a explicar-li abans que ho sàpiga per algú altre.

MÉS VAL QUE ET PRENGUIS LES COSES SOMRIENT

Més val que et prenguis les coses somrient
Més val que et prenguis les coses somrient
Si un dia t'equivoques, tranquil no passa res
Ningú pot fer-ho tot divinament
Si et pesquen fent un duel
prohibit segons la llei
digues plorant que no saps ni llegir

Més val que et prenguis les coses somrient (2)
Per una simple errada, el món no acabarà
Tothom fica la pota més d'un cop
Si fas tard a la feina, diga-li al teu cap
Que han matat el gall i no ha cantat.

Més val que et prenguis les coses somrient (2)
A veure que aixequin la mà aquells que ho fan tot bé
no cal que et preocupis que tot va bé
Si en Rochefort s'enfada, en Richelieu també
En el fons això és el que volem fer!

ESCENA 5ª

(El teló està tancat. Hi ha els tres mosqueters i en d'Artagnan en posició de ferms. Arriba en Treville, que se'ls mira i mou el cap.)

Treville: No m'ho puc creure, nois, no m'ho puc creure. Però, què us passava pel cap? No sabeu que en Richelieu aprofitarà qualsevol excusa per perjudicar i fer desaparèixer els mosqueters? Us heu tornat ximpls? El rei ens ha cridat i ja us podeu imaginar que no serà per donar-nos les gràcies. *(Un moment de silenci.)* Qui va ser el que va avergonyir en Rochefort?

D'Artagnan: Jo, senyor. Però és que no sabia qui era aquest home amb nom de formatge...

Treville: D'Artagnan... Des que has arribat que només et fiques en embolics... No sé si serà millor que tornis a casa teva abans que facis cap imprudència més...

Porthos: No culpi al nano, capità. Si algú té la culpa som nosaltres tres.

Treville: Això també ho tinc claríssim, no ho dubtis.

(Entra el mosqueter 3.)

Mosqueter 3: Capità, el rei i la reina us esperen.

Athos: Bé, ha arribat l'hora. Com els has vist? Està de bon humor o la cosa pinta malament?

Mosqueter 3: Està molt seriós. Dos dels soldats de Richelieu estan a dins i li han explicat el què va passar.

Aramis: Segur que s'han inventat la meitat del què han dit. I l'altra meitat deu ser mentida.

Treville: Va, no ho allarguem més. Entrem.

(Es giren cap al teló i aquest s'obre. El rei i la reina, flanquejats pels mosqueters 1 i 4. Al costat de la reina, la Constance, la Kitty i en Planxet. També hi ha els soldats 3 i 4. Els mosqueters s'acosten i fan una reverència.)

Rei Lluís XIII: I bé, són aquests els homes que us van atacar sense previ avís?

Soldat 3: Sí, majestat, són aquests quatre, sense cap mena de dubte.

Soldat 4: Com li hem explicat, estàvem fent la guàrdia quan de sobte ens van començar a fardar i desafiar.

Soldat 3: I a més, pel què sembla, estaven lluitant entre ells en un duel. És inconcebible!

Reina Anna: Moltes gràcies per la vostra col·laboració, cavallers. I ara, si ens disculpen, volem parlar amb aquests homes.

Soldat 4: Però voldríem saber com se'ls castigarà! N'hem d'informar el primer ministre.

Rei Lluís XIII: No patiu que jo mateix personalment informaré al cardenal Richelieu. Si els vol acompanyar...

(El mosqueter 3 acompanya els soldats fora d'escena.)

Rei Lluís XIII: Aixiqueu-vos, irresponsables. Com em podeu fer això? Què voleu, insensats? Que en Richelieu i la seva patuleia de soldats dominin tota França? Amb bestieses com les que heu fet... ho aconseguireu!

Treville: En nom dels meus mosqueters us demano sinceres disculpes, majestat.

Rei Lluís XIII: Disculpes? No sabeu com m'arriba a inflar el cap en Richelieu. Que si els seus soldats patatí... que si els seus soldats patatà... Qui va ser el que va donar la puntada al cul d'en Rochefort?

D'Artagnan: Jo, majestat, em sap greu, no tornarà a passar.

Rei Lluís XIII: Tu? Però si encara no ets ni mosqueter! *(Fa una petita pausa)* Molt bé noi! Felicitats! Com m'hauria agradat fer-ho jo mateix! *(Tots es miren estranyats)*

Reina Anna: Lluís tranquil·litza't. Ja saps què et va dir el metge. Res d'emocions, res de posar-te nerviós.

Rei Lluís XIII: Tens tota la raó, Anna, com sempre... A veure, tu, Aramis... acosta't. Aquí tens 500 monedes per la vostra feina. I tu... com has dit que et deies?

D'Artagnan: No ho he dit, majestat. Soc en D'Artagnan.

Rei Lluís XIII: Té 100 monedes més pel cop de peu a en Rochefort. Continua així, que arribaràs a capità! Treville, el seu lloc perilla amb aquest jovent com puja!

Reina Anna: D'Artagnan, la Constance em comenta que fa poquet que ets a París.

D'Artagnan: Així és. De fet, vaig arribar ahir.

Reina Anna: Doncs mira- Aquest d'aquí és en Planxet, el criat i company més fidel que hi ha en tota la ciutat. Des d'ara estarà amb tu a tot arreu on vagis i t'ajudarà en el què et faci falta.

Rei Lluís XIII: I què, què et sembla?

D'Artagnan: Ostres, no sé què dir...

Porthos: Gràcies, capsigrany, gràcies!

D'Artagnan: Oh, és clar, infinites gràcies, majestat!

Planxet: Estic molt content d'estar al seu servei.

D'Artagnan: Ui, no em tractis de vostè, que soc més jove que tu!

Planxet: Em costarà una mica però ho intentaré. Vol anar a algun lloc? Ai perdó... vols anar a algun lloc de París? Ja coneixes la ciutat?

Rei: Au vinga, torneu a la vostra feina! Això sí, no em munteu tants espectacles!

(Els tres mosqueters, en d'Artagnan i en Treville marxen. El rei s'aixeca.)

Rei Lluís XIII: Anna, vens? Vols fer una partida de bitlles?

Reina Anna: Sí, ara vinc. *(El rei amb els dos mosqueters se'n van.)* Constance, ja saps què has de fer. Ves amb compte que no et segueixi ningú.

Constance: Sí, majestat.

(La reina se'n va.)

Kitty: On has d'anar? Puc venir amb tu?

Constance: Eeeee... mmmm.... no Kitty, queda't aquí al palau per si la reina necessités res. Jo he de sortir a fer un encàrrec.

Kitty: Vols que el faci jo? No em fa res, i tu et quedes aquí. Només cal que em diguis quin és aquest encàrrec de la reina.

Constance: No pateixis. Tornaré de seguida. He d'anar a apuntar-la a... un curset de lluita grecoromana.

Kitty: Com dius?

Constance: Sí, i clar, no vol que ningú ho sàpiga... ja saps... manies de la reialesa.

Kitty: D'acord, d'acord... doncs res. Em quedo aquí, cap problema.

Constance: Molt bé. Fins després, Kitty.

Kitty: Adeu, adeu...

(La Constance marxa. La Kitty se la mira, es posa un mocador al cap i es posa a seguir-la.)

ESCENA 6ª

(Per un racó, apareix el Duc de Buckingham amb els seus dos soldats.)

Robert: Això ha estat una mala idea, senyor duc. Ens estem ficant a la gola del llop.

Charles: Em sembla que aquests francesos ens han ben enganyat. No te'n pots fiar!

Duc de Buckingham: No, xicots, la reina és una dama de paraula. No crec que ens hagi parat cap trampa. Confio en la seva lleialtat i en el seu interès per mantenir la pau entre els nostres regnes.

Robert: No ho sé, no ho sé... Pensi que aquesta gent van arribar a cremar a la seva heroïna nacional a la foguera!

Charles: És com si nosaltres haguéssim tallat al cap a... no sé... el rei Artur o a en Ricard Cor de Lleó!

Duc de Buckingham: Au va, com sou d'exagerats i catastrofistes. Justament ara, els francesos han posat més seny. Ja no ens busquen tant les pessigolles.

Robert: Silenci senyor, em sembla que per aquell carrer s'acosta algú.

Charles: Amaguem-nos, ràpid, potser són soldats!

(S'amaguen i apareix la Constance)

Constance: Senyor duc... És aquí, senyor duc?

Duc de Buckingham: Constance... És vostè? *(Surten del seu amagatall)* Saps la contrasenya?

Constance: La fadrina va a la font...

Duc de Buckingham: ... a buscar un cantiret d'aigua...

Constance: Perfecte. Quina sort que hagi pogut arribar des de Londres sense ser descobert.

Duc de Buckingham: No ha estat fàcil, en Richelieu té controlats tots els camins fins a París.

Constance: Acompanyi'm. La reina l'espera en un lloc secret.

Duc de Buckingham: D'acord. Vosaltres dos, quedeu-vos aquí per cobrir la rereguarda per si alguna cosa surt malament.

Robert: Malament? Què podria sortir malament? Tu ho saps Robert?

Charles: No Charles. És impossible pensar que això no surti bé.

Duc de Buckingham: Nooooois...

Robert: Aquí l'esperarem, senyor. Vagi amb compte!

Charles: Però no trigui... Ens fa por la foscor.

(Els dos soldats marxen abraçats. La Constance i el duc van cap a palau mentre la Kitty els segueix. Arriben a palau, on hi ha la reina. Es veu com la Kitty els espia.)

Constance: Majestat, el duc de Buckingham.

Duc de Buckingham: Benvolguda reina Anna.

Reina Anna: Apreciat duc... No tenim massa temps. Sou molt amable i molt valent de venir fins aquí per segellar l'amistat entre els nostres països. Ja sabeu que el primer ministre Richelieu vol la guerra a qualsevol preu.

Duc de Buckingham: Mentre vostè i jo mantinguem l'amistat i segellem el pacte, això serà impossible. Aquest és el document on s'estableix la bona relació entre França i Anglaterra. L'ha de fer arribar al rei com a mostra de bona voluntat.

Reina Anna: Així ho faré, no en tingui cap dubte. Com a prova d'agraïment, tingui aquest present. Són les meves joies més valuoses. Les hi regalo en senyal de fraternitat.

Duc de Buckingham: Les duré sempre amb mi, majestat.

Constance: Majestat, són les que el rei li va regalar pel seu aniversari!

Reina Anna: No pateixis, que ni se n'adonarà que no les tinc. És bon home, però té poca vista en aquestes coses. I ara marxeu, abans que se n'assabenti ningú.

Constance: Per aquí senyor duc, ràpid!

(El duc marxa amb la Constance. La reina també. Apareix en Richelieu, la comtessa de Winter, i al cap de poca estona, la Kitty.)

Comtessa de Winter: Kitty, estimada... Què fas per aquí? És que ens portes notícies importants?

Kitty: Comtessa, senyor primer ministre. Tenien raó. El duc de Buckingham és a París i ha vingut aquesta nit a palau, on s'ha trobat amb la reina. Parlen d'un pacte de pau entre els dos regnes.

Richelieu: Maleït sia! Ho sabia! Sabia que aquests dos en portaven una de cap. Estava clar! Si haguéssim inventat ja les càmeres o els micros tindríem unes proves irrefutables contra la reina. Però no tenim res!

Kitty: Crec que sí tenim alguna cosa.

Comtessa de Winter: Saps com aconseguir una prova? Digues, digues...

Kitty: Sa majestat li ha donat unes joies que li va regalar el mateix rei.

Richelieu: Les joies que el rei... Fantàstic! Ai quina llàstima d'amistat entre la reina i el duc!

Comtessa de Winter: No podem perdre temps, primer ministre.

Richelieu: Gens ni mica, comtessa. Kitty, torna amb la reina, i digues-li que el rei la vol veure.

Comtessa, asseguri's que aquestes joies no tornin mai a la reina. Jo vaig a buscar el rei.

(Marxen tots i entra el rei acompanyat del mosqueter 2. De seguida entra en Richelieu.)

Rei Lluís XIII: Què és això tan urgent que em vols dir i que no pot esperar a demà?

Richelieu: Majestat, aviat s'acosta de nou el dia de l'aniversari de la reina Anna, i havia pensat d'organitzar un ball a palau.

Rei Lluís XIII: Ah... està bé la idea... I què vols muntar, una festa de disfresses? Seria divertit, no?

Richelieu: M'inclino més per una celebració més formal. Tothom ha de venir de vint-i-un botons, ben mudat. Ah, i la reina podria dur aquelles joies tan precioses que li vau regalar fa dos anys.

Rei Lluís XIII: Tens raó, mira que fa temps que les té i diria que no se les ha posat mai. Després diu que no m'hi fixo, en aquestes coses... i no se m'escapa ni una!

(Apareix la reina amb la Constance i la Kitty)

Reina Anna: Què és això que no se t'escapa mai?

Rei Lluís XIII: Ah, ets aquí, estimada... La setmana que ve, en Richelieu organitzarà un ball pel teu aniversari i m'agradaria que portessis les joies que et vaig regalar fa dos anys. Enlluernaràs a tothom que vingui a la festa! Quina bona pensada, cardenal...

(El rei i en Richelieu marxen. La reina es mira la Constance i es posa a plorar mentre que la Kitty somriu.)

ESCENA 7ª

(Som en una fonda. En d'Artagnan, els tres mosqueters i en Planxet estan parlant i rient.)

Athos: En Rochefort, nom de formatge... Però com se t'ocorre dir aquesta bestiesa?

D'Artagnan: Que no és veritat, potser? No he dit pas cap mentida.

Porthos: Encara sort que davant del rei no el vas anomenar com el comte de Gruyere.

Planxet: O el comte "La vaca que rie"... *(tots riuen menys en D'Artagnan)*

D'Artagnan: Doncs a mi tampoc em fa tanta gràcia, aquest nom. Ni tampoc l'home que el porta.

Feia pinta d'un dolent d'aquells d'abans...

Aramis: Sí, en això tens raó, hauràs de vigilar no et tornis a trobar en Rochefort perquè com t'enganxi, et deixarà sec...

Planxet: Doncs si ens el trobem ens el mengem a "tacos".

Athos: O millor ratllat, el formatge ratllat és el millor!

(Mentre segueixen rient, entren la Constance i la Kitty.)

Constance: Mosqueters! Per fi us trobo! No sabia qui em podia ajudar fins que he pensat en vosaltres.

D'Artagnan: Què et passa, Constance?

Constance: La reina necessita la vostra ajuda. Li va donar unes joies al duc de Buckingham, i aquestes joies les ha de dur en una festa que es fa la setmana que ve a palau. Si no les porta, en Richelieu ho aprofitarà per destruir la reina i l'amistat que estem pactant amb Anglaterra. Vol provocar una guerra!

D'Artagnan: Però què dius?

Constance: Que la reina necessita la vostra ajuda. Li va donar unes joies al duc de Buckingham, i aquestes joies les ha de dur en una festa que es fa la setmana que ve a palau. Si no les porta, en Richelieu ho aprofitarà per destruir la reina i l'amistat que estem pactant amb Anglaterra. Vol provocar una guerra!

Porthos: Constance, això és molt preocupant. Podria causar el final del regnat de Lluís XIII i que el Cardenal Richelieu es faci amb el poder.

Aramis: Hem d'anar a explicar-ho tot al capità Treville. Ell sabrà què cal fer.

D'Artagnan: Ja us ho dic jo, què s'ha de fer! Constance, me'n vaig cap a Anglaterra a recuperar les joies. Diga-li a la reina que tornaré amb elles o serà l'última cosa que faci.

Kitty: Un moment, un moment... no creieu que esteu anant massa de pressa? Potser es tracta d'una trampa, no sé si seria prudent que vós marxéssiu sol a Anglaterra.

D'Artagnan: Qui ha dit que marxaré sol? Planxet, tu vindràs amb mi.

Planxet: Carai, no sabia que això d'acompanyar-lo a tot arreu volia dir creuar el mar i tot! Som-hi!

Constance: Kitty, per què ho has dit, això? Si t'hem fet confiança és perquè volem que ens ajudis, no pas a posar entrebancs!

Kitty: Sí, sí, perdoneu... no sé en què estava pensant, jo...

Athos: D'Artagnan, et penses que us deixarem anar a tu i a en Planxet sols en aquesta missió tan important?

Aramis: Nosaltres també venim! Tots per un... *(aixeca l'espasa.)*

Constance: Aquí tens una carta de la reina per al duc de Buckingham. Dona-li de seguida. Ell sabrà què ha de fer. *(Li entrega la carta).*

D'Artagnan: Així ho faré, Constance.

Aramis: Molt bé, molt bé... vinga mosqueters, tots per un ... *(les ajunten.)*

Constance: Gràcies D'Artagnan, sabia que podia confiar en tu.

Planxet: En tots, no? Que hi anem els cinc...

Aramis: Ha quedat clar, ha quedat clar... Tots per un... *(i un altre cop...)*

Kitty: Constance, si em permets, jo aniré passant. Tinc un assumpte pendent abans de tornar a palau.

Constance: Sí, ve tranquil·la, Kitty, fes el què hakis de fer.

Kitty: *(mentre marxa)* No ho dubtis...

Aramis: I bé, algú més vol interrompre el nostre lema? Que ho digui ara o calli per sempre!

Porthos: Jo, jo tinc una cosa a dir! *(Tots se'l miren)* Tots per un...

Athos, Aramis i d'Artagnan: ... i un per tots!

ÉS UN SECRET

Quina sort, per fi ha arribat
tenim una missió a completar,
el destí ens està posant a prova i no podem pas fallar.

Quin embolic que s'ha generat
cap a Anglaterra ens haurem d'embarcar,
i les joies de la reina Anna haurem de retornar.

Ooooooh, ooooooh, és un secret!

Ooooooh, ooooooh, és un secret!

Ja els tenim, ho hem aconseguit,
la reina acusada de traïció,
no pot ser que pacti amb anglesos, els nostres enemics.

Nosaltres allò que volem
és fer fora el rei Lluís del seu tron
esborrar del mapa els mosqueters i ser els amos del món.

Ooooooh, ooooooh, és un secret!

Ooooooh, ooooooh, és un secret!

És un secret,
ningú ho ha de saber,
és un secret...

ESCENA 8ª

(El teló està tancat. Els tres mosqueters, en d'Artagnan i en Planxet caminen per davant.)

Aramis: Ja fa dos dies que vam marxar de París. Aviat hauríem de veure la costa.

Porthos: El port de Calais és el millor punt de sortida per creuar el mar.

D'Artagnan: Us he de confessar una cosa. Mai he anat en vaixell. No sé nedar.

Athos: “En serio?” Doncs com tots, D'Artagnan, com tots... O et penses que de petits ens van apuntar a una extraescolar de piscina?

Porthos: Per això anem en vaixell, no creuarem el canal de la Mànega nedant!

Planxet: Abans d'embarcar podríem fer un mos en aquella fonda. Tinc una gana...

Athos: Sí, tens raó, Planxet... Parem allà una estona. Em menjaria un bon plat de macarrons ara mateix...

D'Artagnan: Voleu dir que és bona idea menjar res abans de pujar a una embarcació? M'han dit que es mou molt...

(Marxen per un costat. S'obre el teló, som dins la fonda. L'hostaler està parlant amb els soldats.)

Soldat 2: Escolta'm bé, espavilat. Quan entrin els mosqueters, tu fes com si no passés res de res.

Soldat 4: Si ho fas bé, segur que el primer ministre et recompensarà.

Hostaler: Ah sí? I quantes monedes em donarà? Estava pensant de fer unes reformes, que se m'està caient la paret a trossos... Però si és generós, podria arreglar la fonda i contractar personal, que jo sol se'm fa molt pesada la feina...

Soldat 3: Em sembla que no veuràs ni una moneda si no pares de parlar, pesat. “Per què no te calles”?

Hostaler: Caram, quin geni... A sobre que us ajudo...

Soldat 1: A veure si ho entens tros de lluç... La teva recompensa serà que no et cremem la fonda!

Soldat 3: I que a tu no et llencem dins un pou!

Hostaler: Aquest tracte cada vegada m'agrada menys.

Soldat 2: Maleït hostaler! Com avisis els mosqueters i els diguis que estem aquí, te'n penediràs tota la vida!

Hostaler: No diré res! Us ho juro!

(Arriba en Rochefort.)

Soldat 1: Tot és a punt, senyor. La trampa està parada. No crec que sospitin res.

Rochefort: Perfecte. Aquesta vegada seran nostres. Pel què m'han dit els espies, no sospiten res.
Si els agafem per sorpresa, serà bufar i fer ampolles.

Soldat 4: Ja els veig arribar, senyor. En total veig cinc homes: Tres mosqueters, aquell jove de l'altre dia i un criat.

Rochefort: A veure... Sí, és aquell marrec que em va deixar en ridícul l'altre dia. Aquest deixeu-me'l a mi. Se'n penedirà d'haver-me conegut.

Soldat 3: Fem-ho bé, aquesta vegada, fem-ho bé!

Soldat 1: Va, deixem-nos d'històries i amaguem-nos per tal que no ens vegin.

Soldat 2: Hostaler, ja saps el què has de fer.

Hostaler: Puc demanar que no em feu malbé el local?

Rochefort: Escolta'm bé. Si l'emboscada surt malament, ni el teu local ni a tu et reconeixeran els teus fills. Així que espavila!

(Tots s'amaguen i entren els mosqueters.)

D'Artagnan: Bon dia tingueu, podeu oferir-nos una mica de menjar?

Hostaler: I tant, i tant! Heu vingut a parar a la millor fonda de la contrada!

Porthos: Aquesta és la millor? Deu ser que és l'única que hi ha en 100 km a la rodona, no?

Athos: Perdona al nostre amic, hostaler, és que venim de París i estem molt cansats.

Planxet: I tenim molta gana!

Hostaler: Doncs seieu, seieu, de seguida us portarem un rostit que us en llepareu els dits!

(L'hostaler marxa.)

Aramis: Caram, tu... Quin bon rotllo que desprens, Porthos...

D'Artagnan: Hauries de ser més amable, al cap i a la fi, ens ha de fer el menjar.

Porthos: D'acord, d'acord, m'he passat una miqueta... Però almenys no vaig dient d'on venim, eh Athos? Se suposa que la nostra missió es secreta.

Athos: Tampoc he dit res difícil d'endevinar... mira les pintes que fem. No és massa difícil saber d'on venim.

D'Artagnan: Va, no discutiu més. Jo tinc la impressió que ens ha tocat la rifa, trobant aquest lloc.

(Entra en Rochefort.)

Rochefort: I tant que t'ha tocat la rifa!

Porthos: Rochefort!

(Entren els soldats)

Rochefort: A per ells! Que no en quedi ni un de viu!

(Comença una lluita aferrissada.)

Soldat 1: Esteu acabats, mosqueters! Serà millor que us rendiu!

(El soldat 2 agafa el soldat 1 i l'aparta de la lluita.)

Soldat 2: Burru, ja has sentit en Rochefort, els vol morts!

Soldat 1: Ja ho sé! Però si es rendeixen, quan es pensin que els perdonem la vida... nyac!

(Continua la lluita una bona estona. Arriba un moment en què l'Athos es posa entre en Rochefort i en D'Artagnan.)

Athos: D'Artagnan! Surt d'aquí! Nosaltres els entretindrem! Ves a Anglaterra!

D'Artagnan: D'acord! Sort! Planxet, corre!

(En D'Artagnan i en Planxet surten. Continua la lluita. Surt l'hostaler amb una paella a la mà.)

Hostaler: Què feu? Em destrossareu el local! Mal llamp se us emporti!

(La lluita segueix fins que l'hostaler acaba amb tots.)

ESCENA 9ª

(Som a Anglaterra. En escena tenim el duc de Buckingham i en Robert, un dels seus soldats.)

Robert: Com li estava dient, senyor duc, alguna cosa s'està tramant a París. Els soldats afins al cardenal Richelieu s'estan movent molt ràpid.

Duc de Buckingham: Creus que en Richelieu pot estar preparant un cop d'estat?

Robert: No hem recollit prou proves, però el meu nas ens suma problemes.

(Entra en Charles.)

Charles: Senyor duc, hem capturat dos francesos que intentaven colar-se al castell aprofitant la foscor.

Robert: Ho sabia! El meu nas no m'enganya mai!

Duc de Buckingham: Dos francesos aquí? I a més intentant entrar? Però com es poden atrevir? I què han dit? Per què estan aquí?

Charles: No han dit res senyor, només una cosa: que tan sols parlaran quan siguin davant vostre.

Duc de Buckingham: M'ho temia. Què en penses, Robert?

Robert: Segurament són espies al servei d'en Richelieu. O pitjor, assassins pagats per el cardenal, disposats a matar-lo.

Duc de Buckingham: Sí, això és el més probable. Però vull sentir què volen dir.

Charles: No em sembla una bona idea. I menys si venen a per vostè.

Duc de Buckingham: Tranquil, sé defensar-me... A més, vosaltres també estareu aquí al meu costat per si les mosques.

Robert: D'acord, senyor.

Duc de Buckingham: Doncs, va, que passin!

(En Charles va a buscar en d'Artagnan i en Planxet, i quan entren, fan una reverència al duc.)

Duc de Buckingham: I bé, què és això tan important que em voleu dir? Tan important que esteu arriscant la vida de manera tan poc assenyada...

D'Artagnan: Senyor, venim en nom de la reina Anna. El cardenal Richelieu li ha parat una trampa.

Duc de Buckingham: La reina Anna en perill? Continua, noiet, continua.

D'Artagnan: Necessita les joies que us va donar a la vostra última trobada a París. El rei li ha demanat que se les posi en una festa que faran d'aquí tres dies.

Planxet: Si no les porta, es descobrirà la vostra amistat i en Richelieu ho aprofitarà per fer quedar

la reina com una traïdora davant del rei i de França.

Robert: Aquests dos saben massa coses, senyor duc. Està clar que formen part de la trampa d'en Richelieu. Tanquem-los a la presó o fem-los desaparèixer.

Charles: O això, o potser estan dient la veritat.

D'Artagnan: És la pura veritat, senyor! Ens heu de creure!

Robert: Silenci!

Duc de Buckingham: A veure noi, com veus, no és tan fàcil tot plegat. En el suposat cas que diguéssiu la veritat, creus que et donaria les joies així, per la teva cara bonica?

D'Artagnan: No, senyor. Per això us porto aquesta carta on la reina en persona us ho explica tot.

(En Planxet li dóna la carta. El duc se la llegeix i la dona als seus soldats.)

Duc de Buckingham: Sense dubte, és la lletra i el segell de la reina Anna.

D'Artagnan: Senyor, si no soc digne de la vostra confiança, mateu-me aquí mateix. Però, si us plau, si no em deixeu portar aquestes joies a palau, la reina estarà en perill. I la pau entre Anglaterra i França també. Porti-les vostè!

Duc de Buckingham: Ets molt valent, xicot. I el teu ajudant, lleial com el que més. Com et dius?

D'Artagnan: Soc en D'Artagnan, senyor.

Planxet: Aviat serà el millor mosqueter de la cort del rei Lluís XIII.

Duc de Buckingham: Si aquest assumpte acaba bé, no en tindrè cap dubte que això que dius serà realitat d'aquí ben poquet. Nois, apreneu de la valentia d'aquest parell.

Charles: Hoooom, doncs sí... però bé, tampoc hi ha per tant, no? Per ser francesos...

Duc de Buckingham: Si us plau, no siguis descortés amb els nostres convidats. Va, prepareu-los un bon sopar i unes cambres per descansar.

Planxet: Perdoneu senyor duc, però no tenim temps a perdre. Com abans tornem a París, millor.

Duc de Buckingham: Teniu raó. Aquí teniu les joies. Robert, Charles, acompanyeu-los i procureu que no els passi res. Jo em presentaré a la festa i arribaré a temps de veure com acaba tot plegat. I ara correu, correu i no us atureu per res del món.

D'Artagnan: Gràcies, senyor. La reina li ho agrairà. Anem-hi, ràpid!

(Marxen i es tanca el teló.)

(Som a París. En escena el mosqueter 3 i l'hostaler.)

Hostaler: I així va ser com jo, un simple hostaler, vaig convertir-me en un superheroi, però sense capa ni antifaç.

Mosqueter 3: Ets conscient que ja m'has explicat deu mil vegades la mateixa història?

Hostaler: Ah sí? Perdona, és que tots els mosqueters em sembleu iguals, i ja no sé a qui li he explicat i a qui no. Quan jo sigui mosqueter...

Mosqueter 3: Ja has presentat la sol·licitud? Pensa que el procés és molt llarg...

(Mentre parlaven han aparegut la Kitty i la comtessa de Winter, que se'ls anaven mirant.)

Comtessa de Winter: Amb aquests dos aquí, el pla se'ns en va a norris. I en D'Artagnan ja està a punt d'arribar...

Kitty: No pateixi, milady. Tinc un pla per desfer-me d'ells en un tres i no res.

(La Kitty s'acosta a la vora de l'escenari i deixa caure un mocador)

Kitty: Ooooh... socors! Si us plau! Que algú m'ajudi!

(El mosqueter 3 i l'hostaler s'acosten ràpidament.)

Mosqueter 3: Què ha passat, senyoreta? Quin problema té?

Kitty: Se m'ha caigut el mocador al riu, senyors. Mirin, és allà!

Hostaler: Un mocador? Emmm... d'això... no sé... no es pot mocar amb un clínex? Jo en tinc un...

Kitty: Insolent, és un mocador que vaig heretar de la meva rebesàvia que en pau descansi. Té un valor sentimental incalculable, a més de tenir més de dos-cents anys.

Mosqueter 3: No es preocupi, senyoreta, de seguida li retornarem. Vinga noi! No vols ser un mosqueter? Doncs vinga, a l'aigua i a fer la teva primera missió!

(El mosqueter 3 i l'hostaler es llencen al riu.)

Kitty: Gràcies senyors, moltes gràcies... Els vaig seguir!

(Fa un senyal a la comtessa, que li retorna i se'n va. La comtessa s'amaga, perquè entren en Planxet i en D'Artagnan)

Planxet: Per fi som a París. I hem arribat a temps, el ball encara no ha començat.

D'Artagnan: Sí, però anem molt justos de temps.

Planxet: És que hi ha soldats d'en Richelieu per tot arreu. Sort d'aquells dos anglesos que ens estan ajudant i ens van dient els camins lliures de vigilància.

D'Artagnan: Sí, sort d'ells. Ara ves a veure si trobes a la Constance i aconseguim que puguem entrar a palau sense que ens vegin.

Planxet: Però no es pot quedar aquí sol amb les joies.

D'Artagnan: Tranquil, en Robert i en Charles no trigaran massa.

(Encaixen les mans i en Planxet marxa. Entra en escena la comtessa de Winter.)

Comtessa de Winter: Bona nit, jove. He sentit que vols entrar al palau?

D'Artagnan: No sé si una senyora com vos hauria de parlar amb desconeguts. No és prudent.

Comtessa de Winter: Caram, que potser em vols donar lliçons de cortesia?

D'Artagnan: No era la meva intenció. Però si l'he ofès, li prego accepti les meves disculpes.

Comtessa de Winter: Acceptades de bon grat. Oh!

(Se li cau el mocador i en d'Artagnan s'ajup a recollir-lo.)

D'Artagnan: Aquí té, senyora. Ui... un perfum molt fort, no creu?

Comtessa de Winter: Vol dir? A mi no m'ho sembla pas... A més, és un aroma molt especial...
Ensumi bé...

(En d'Artagnan s'acosta el mocador al nas i la comtessa li fa ensumar fort fins que es desmaia. Li comença a lligar unes peses als peus i l'arrossega.)

Comtessa de Winter: Bé, d'Artagnan... De cap al riu! Dona records als peixos que et trobis pel fons.

(Arriba en Planxet)

Planxet: Quieta! Ni se li passi pel cap moure's ni un pèl.

(La comtessa treu una pistola i dispara. En Planxet rep al braç però va cap a ella i li clava l'empenta que la fa caure al riu. S'ajup al costat d'en D'Artagnan.)

Planxet: Senyor, senyor, es troba bé?

D'Artagnan: Què passa, Planxet? Què m'ha passat? La senyora...

Planxet: Aquella traïdora ja no hi és, no pateixi. I ara, desperti's! El ball és a punt de començar i hem de portar les joies a la reina.

(Entren en Robert i en Charles amb la Kitty, el mosqueter 3 i l'hostaler.)

Robert: Mireu a qui hem pescat nosaltres. L'hem vista parlant amb uns soldats d'en Rochefort al costat d'aquests dos, que estaven lligats i amordassats.

Planxet: Però si és la Kitty, una donzella de la reina!

Charles: Però treballava d'espia per en Richelieu. És una mala peça!

Kitty: No arribareu a temps de donar les joies. La reina està perduda!

D'Artagnan: Això ja ho veurem, traïdora! Mosqueter, emporta-te-la. Planxet, ves a que et curin la ferida. Robert, Charles, obriu pas!

Planxet: La ferida pot esperar, la reina no.

Hostaler: Jo li puc fer una primera cura. Vaig fer un curset de primers auxilis quan era jove. Quan acabi us seguirem.

D'Artagnan: Doncs a què esperem? De pressa!

(Marxen corrents)

(Som dins el palau, en una escena partida en dues meitats, una a cada banda de l'escenari. En una banda hi ha el rei, en Richelieu, en Treville i el mosqueter2. A l'altra banda, la reina, la Constance i el mosqueter 1.)

Rei Lluís XIII: No sé perquè triga tant en baixar, la reina. És la festa del seu aniversari, no està bé fer esperar els convidats més enllà de quinze minuts.

Treville: Segurament estarà acabant d'arreglar-se. Ja sap que és una mica presumida.

Richelieu: Sí, segurament deu ser per aquest motiu... o potser per un altre, no creu, Treville?

Rei Lluís XIII: Ai per favor, cardenal, no comenci amb les seves maquinacions. Avui és un dia de festa! No descansa mai, vostè?

Richelieu: Perdoni majestat, ja sap que soc de naturalesa desconfiada.

Treville: Sí, segurament deu ser això, benvolgut primer ministre. La pressió del seu càrrec potser comença a jugar-li una mala passada, no creu?

Rei Lluís XIII: Ja esteu amb les vostres lluites internes! Ja n'estic ben tip! I menys avui, que tenim motius de celebració. Això si acaba arribant... però on s'ha ficat la reina?

Reina Anna: Això és la meva fi, Constance. Hauré de baixar a la festa sense les joies i es descobrirà tot.

Constance: No patiu, majestat, en d'Artagnan arribarà, n'estic segura...

Reina Anna: Arribarà, dius? Però és que no hi ha més temps! Ja fa deu minuts que hauria de ser a baix amb el rei. M'imagino que deu estar impacient, i en Richelieu li deu estar omplint el cap...

Constance: No perdem l'esperança. Esperem deu minuts més. Donem-li una mica més de temps. Mosqueter, baixa i digues al rei que sa majestat la reina vindrà en deu minuts.

Mosqueter 1: Així ho faré. Però, i si em pregunta el motiu de la tardança? Què li dic?

Reina Anna: Digues que he tingut un "retortijón" d'última hora.

Constance: I que s'havia acabat el paper!

Mosqueter 1: Senyores, no puc dir això, em tancaran a la masmorra per insolència.

Constance: Doncs resa per tal que no t'ho preguntin. Ves!

(El mosqueter 1 marxa i es dirigeix a l'altra sala.)

Mosqueter 1: Majestat, m'envia la reina per informar-li que baixarà en deu minuts. Una lleugera

indisposició no l'ha permès venir abans.

Rei Lluís XIII: Una indisposició? Què estrany, si fa mitja hora es trobava perfectament bé!

Richelieu: Majestat. Crec que ha arribat l'hora de que algú li digui la veritat sobre el què està passant. Em sap greu haver de fer-ho, però és el meu deure.

Treville: Senyor primer ministre, no crec que ara sigui moment de començar a inventar-se històries...

Richelieu: No m'aturaràs, Treville, aquest cop no.

Rei Lluís XIII: De què es tracta? Què és això que pel que sembla sap tothom menys jo?

Richelieu: La reina no baixa perquè no té les joies que li vau regalar.

Rei: Ah, no? I qui les té, llavors?

Richelieu: Les va regalar al duc de Buckingham. La seva dona es veu amb un anglès d'amagat.

Rei: Això que dius no pot ser pas veritat... Clar que si ho fos... Mosqueter! Ves a dir a la reina que baixi de seguida.

(El mosqueter 3 marxa. A l'altra banda de l'escenari, la reina i la Constance)

Mosqueter 3: Majestat, el rei mana la vostra presència.

Reina: Estic perduda!

(En d'Artagnan treu el cap per la finestra i entra)

D'Artagnan: Majestat! Sóc aquí! I aquí estan les joies! *(Obre la caps)* Déu meu, no hi són!

(En Planxet apareix per la finestra)

Planxet: Estan aquí! Se us han caigut mentre us enfilàveu a l'arbre...

D'Artagnan: Gràcies, Planxet! Ets el millor amic que podia tenir. Majestat...

(Li dona les joies i se les posa)

Reina: Gràcies, d'Artagnan. Tota França i jo mateixa t'estem immensament agraïdes.

(Marxa d'escena. Constance s'abraça a d'Artagnan i segueix la reina)

D'Artagnan: Em sembla que ens hem guanyat unes bones vacances, Planxet.

ESCENA 12ª

(En escena el rei, en Richelieu, en Treville, i els tres mosqueters, Athos, Porthos i Aramis.)

Richelieu: Crec majestat, que ha arribat el moment de deixar les coses clares. Si la reina no porta les joies perquè les ha regalat a l'enemic, això serà considerat un acte de traïció que l'afectarà també a vostè.

Rei Lluís XIII: I què és el que proposes? Perquè segur que ja ho tens tot ben pensat, oi?

Richelieu: Per no afectar el bon nom del nostre rei, jo li recomanaria que abdiqués per tal d'evitar calúmnies i murmuris que signifiquin una deshonra per la família reial.

Treville: I qui governaria França fins tenir un nou rei? Calli, no m'ho digui, a veure si ho endevino... Vostè, no?

Athos: Capità, això significaria la fi dels mosqueters! Ja sap quin odi té cap a nosaltres.

Treville: Tranquil Athos, no t'esveris, que tot això que diu el cardenal, és pura ciència ficció.

Porthos: Què és la ciència ficció, senyor? Diria que encara no s'ha escrit Frankenstein, no?

Rei Lluís XIII: Calfeu tots! Anna, on ets? Per què trigues tant?

(Entra la reina i la Constance. En D'Artagnan una mica més tard.)

Reina: Estimat, què són aquests crits? Si que tens pressa per veure'm... Ni que s'estigués refredant el sopar...

Rei Lluís XIII: Anna! Portes les joies que et vaig regalar!

Reina: És clar! I per què no les hauria de dur? Me les he posat poques vegades, però aquí estan!

Rei Lluís XIII: Per res, per res... Richelieu! Esteu despatxat des d'aquest mateix moment! Fora d'aquí, tu i tota la teva trepa de mercenaris! Emporteu-vos-el!

Aramis: Serà un plaer, majestat. Dins de quin contenidor vol que el deixi?

Richelieu: Però és que... no pot ser... D'Artagnan! Deus haver estat tu, oi? Tu has portat les joies... Majestat! No es deixi enredar per aquesta colla de traïdors!

(Entren els mosqueters 1 i 2 amb en Rochefort.)

Mosqueter 2: Parlant de traïdors, hem trobat aquest intentant segrestar al duc de Buckingham.

Mosqueter 1: Això hauria provocat un conflicte internacional de grans dimensions.

Mosqueter 2: Quan l'hem aturat ens ha dit que només obeeix les ordres del primer ministre Richelieu.

Athos: Finalment s'ha descobert tot el pastís. Quina trepa de farsants tots plegats.

Rochefort: Primer ministre! La comtessa ha mort ofegada, i la Kitty està presonera. Tots els plans han estat descoberts.

Richelieu: Calla ruc, que encara ho emboliques més.

Treville: No s'esforci, crec que ha quedat tot ben clar.

Reina Anna: I el duc, on és?

(Entra el mosqueter 3 amb el duc de Buckingham, en Robert, en Charles, en Planxet i l'hostaler.)

Mosqueter 3: Aquí està, majestat. Per sort l'hem localitzat a temps, abans que l'ataquessin.

Rei Lluís XIII: Benvolgut duc, permetim disculpar-me per tot aquest afer tan desafortunat. Vostè comprendrà que en Richelieu només actuava en nom seu.

Duc de Buckingham: No pateixi, majestat. Sé del cert que aquest cardenal que teníeu de ministre no era una bona influència pel seu regne. Per sort, té un equip de mosqueters excel·lent, que li han estat lleials i han complert les seves funcions a la perfecció. Sobretot en D'Artagnan.

(Els 3 mosqueters s'acosten a D'Artagnan)

Porthos: Molt bé, noi! Des del primer dia que et vaig veure vaig saber que series un crack.

Aramis: Home Porthos... no cal que l'ensabonis... jo diria que justament el primer dia el volies servir en escabetx.

Porthos: Gràcies per recordar-m'ho, moltes gràcies.

D'Artagnan: No passa res, Porthos! Ni en el millor dels meus somnis em podia imaginar que els meus primers dies d'aprenent de mosqueter viuria les aventures que he viscut. Però el millor ha estat ser amic vostre.

Treville: Qui ha parlat d'aprenent de mosqueter? D'Artagnan, vine cap a aquí! Majestat...

Rei Lluís XIII: D'Artagnan, considera't des d'ara mateix i ofcilament un mosqueter més!

D'Artagnan: Gràcies, majestat!

Athos: Tots per un...

Tothom: ...i un per tots!!!

(Surten tots els actors i canten la cançó)

D'ARTAGNAN

Som a França any 1619
Lluís XIII n'és el rei
temps de pau i tranquil·litat
Richelieu ho vol espatllar
però dins del cos dels mosqueters
n'hi ha un que ho impedirà.

(Qui serà, qui serà...).....*Mosqueters, Treville i hostaler*

D'Artagnan, d'Artagnan
és el meu millor amic.....*Planxet*
D'Artagnan, d'Artagnan
és un noi molt bufó.....*Constance*

Unes joies lluent i brillants
que la reina donà a un duc anglès
han estat a punt de provocar
una guerra, un escàndol immens
D'Artagnan i els mosqueters
el desastre han pogut evitar.

(Ho han fet bé, ho han fet bé...).....*Mosqueters, Treville i hostaler*

D'Artagnan, d'Artagnan
els plans m'has rebentat.....*Richelieu*
D'Artagnan, d'Artagnan
ens has ben ajudat.....*Rei i reina*

Athos, Porthos, són dos mosqueters
amb Aramis ja en sumen tres
són els companys d'en d'Artagnan
sempre junts van els quatre amics
el seu lema és molt famós

tots per un i un per tots.

D'Artagnan, d'Artagnan

amb tu sempre estarem.....*Athos, Porthos i Aramis*

D'Artagnan, d'Artagnan

has estat bon rival.....*Rochefort, soldats, comtessa i Kitty*

Quina història més espatarrant
un exemple de treball en equip
hi hagut lluites, per sort sense sang,
tot plegat ha servit per mostrar
que quan fem les coses tots junts
a nosaltres ningú ens pot parar!

D'Artagnan, d'Artagnan

What a wonderful boy..... *Duc, Robert i Charles*

D'Artagnan, d'Artagnan

mai no t'oblidarem!.....*Tots*

Ja s'acaba, això és el final
un gran curs es tancarà
i molts records podrem guardar
i contents a casa tornar
però mai podrem oblidar
al meravellós...

D'Artagnan, d'Artagnan

FI

